

ایران

صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی
سردبیر:
کمیل نقیپور

آدان شهر ۱۳۲۰ | آدان مغرب ۲۵/۲۵ | نیمه شب شرعی ۰۱/۱۱ | آدان صبح فردا ۴/۱۷ | طلوع آفتاب فردا ۵/۵۶

امام صادق(ع):

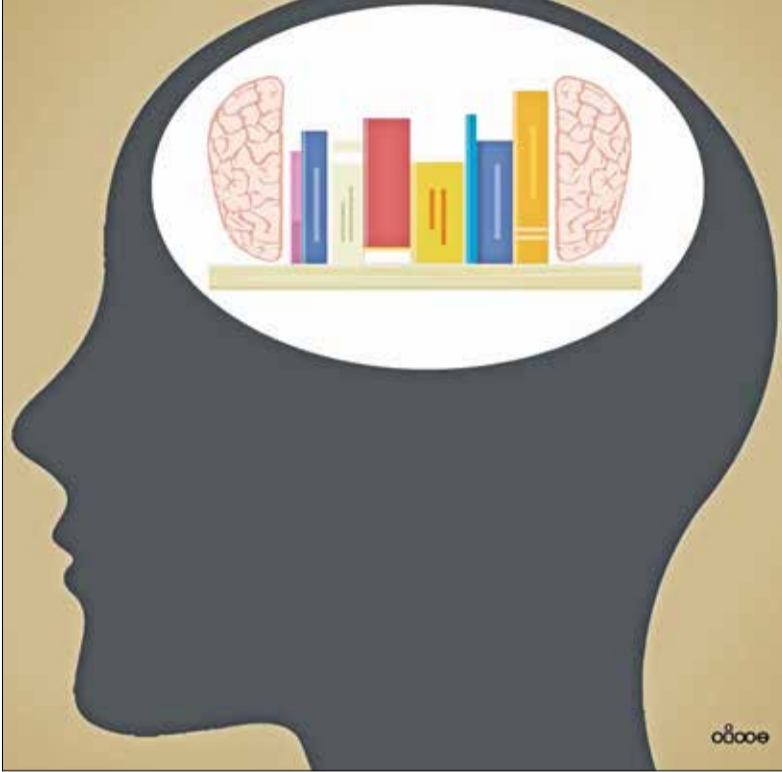
کسی که برای دیگران ارزشی قائل نباشد، خودبین و خودرای است.

سخن روز

معانی الاخبار: ج ۲، ص ۲۴۴

نگاره

نیما شاه‌میری

«**ایوب آگاهانی**»
کارگردان تئاتر

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»
کارگردان تئاتر

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

جوان‌گرایی تلویزیون امیدوارکننده است

محمود پاک‌نیت: معتقدم جوانان فکر بازتری دارند و روشن‌تر هستند و بهتر می‌توانند فضای کار را در تلویزیون حفظ کنند با این حال مدیران جوان، در تصمیم‌گیری باید مشورت‌هایی با قدیمی‌ها داشته باشند و نخواهند که یکطرفه به قاضی بروند. مشارکت و همفکری با اعضای که بخت‌تر هستند، می‌تواند برای جوانان کار ساز باشد. پیشنهادم به مدیران جوان تلویزیون این است: با کسانی که تجربه‌تر هستند و تجربه بیشتری دارند مشورت کنند. از صدر تا ذیل مدیران تلویزیون می‌توانند چنین هم‌اندیشی و شورای مشورتی داشته باشند و این را بدانند که می‌توانند و حتی باید، در هر سنی و هر کاری که انجام می‌دهند از با تجربه‌ها مشورت بگیرند تا شرایط بهتر شود. جوان‌گرایی تلویزیون امیدوارکننده است اما اگر قرار است اتفاق خاصی بیفتد، باید ببینیم در گذشته‌ها چه کردند که موفق نبودند، ما آن کارها را تکرار نکنیم.

بخشی از صحبت‌های این بازیگر در گفت‌وگو با ایسنا

چند نکته در تفاوت «شورای حمایت» و «شورای ساخت» در تئاتر

وقتی اثر فرهنگی کالای فرهنگی می‌شود

بحث شورای حمایت و... بحث تازه‌ای نیست، ما پیش از این شورای ساخت داشته‌ایم که متأسفانه چندسالی بیشتر عمر نکرد. این شورا کارش این بود که بر مبنای مختصات اثر مصوبی که آماده اجرا شده بود، بودجه‌ای را برای کمک تخصیص می‌داد و این تخصیص بودجه به شکل کارشناسی شده‌ای به تولیدکننده اثر می‌رسید که متأسفانه این شورا سال ۸۹ تبدیل شد به شورایی به نام شورای حمایت که دیگر کاری به مختصات فنی و... اثر نداشت بلکه سقف و کف مبلغی را به‌عنوان مورد بررسی قرار می‌دادند و بر همین اساس هم حمایت مالی می‌کردند. چیزی که امروز می‌بینیم آن است که تمامی این مشکلات باعث شده تئاتر ما به سمت تئاتر تجاری برود که تهیه‌کنندگان و سرمایه‌گذاران آن را بازار آمده‌اند تا با کلی منت سر نهرمندان، پولی که قرار بوده در بازار خرج و سودش را صید کنند در تئاتر هزینه کنند و همین می‌شود که تئاتر عملکرد واقعی خود را از دست می‌دهد و به کالایی تجاری تبدیل می‌شود بی‌آنکه اعلام شود. تعریفی که ما از تئاتر داریم، هنر است که می‌تواند بر احاد جامعه تأثیر مثبت بگذارد و آفاق پیش رویش را طراحی و ترسیم کند اما وقتی اثر فرهنگی کالای فرهنگی می‌شود چنین توقعاتی از آن منطقی است؟ یا وقتی آفرینشگر کاملاً به سرمایه‌گذار فکر کند چنین اتفاقی خواهد افتاد؟ مسلماً خیر. متأسفانه برداشتن یارانه دولتی از تئاتر در گذشته بدترین و غیرکارشناسی‌ترین اقدامی بود که صورت گرفت و دولت‌های بعدی هم آن را تصحیح و جبران نکردند در صورتی که اصلاح و جبران‌اش اصلا کار پیچیده‌ای نیست.

پادداشت

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

«**پادداشت**»

بهار و فن موسیقا

هوشنگ جاوید از زمره پژوهشگران مبدانی در حیطه موسیقی نواحی و اقوام ایرانی است که با دقت تمام زوایای مختلف هر خطه و اقلیم را تاکنون به تفکیک موضوعی مورد بررسی چندجانبه و کتابخانه‌ای هم قرار داده است. بعد از انقلاب اسلامی شاید از اولین‌هایی باشد که در ادامه کاوش و تحقیق و گردآوری از شخصیت‌هایی چون روبین گریگوریان (نخستین کسی که بخشی از ترانه‌های محلی ایران را جمع‌آوری و چهارصدایی تنظیم کرد)، امین شهسپری (استاد فیزیک موسیقی دانشگاه که دوره‌هایی برای ضبط نغمه‌های موسیقی محلی مأموریت داشت)، فوزیه مجد(مدیرگرد گردآوری و شناخت موسیقی نواحی ایران در رادیو

تلویزیون وقت دهه پنجاه که توانست در سفرهایی به خراسان، سیستان و بلوچستان، هرمزگان و بوشهر پی‌برد)، محمد تقی مسعودیه (آوانگاری بخشی از موسیقی نواحی ایران از جمله بوشهر و سیستان و بلوچستان و...و اهتمام ورزد) و دیگرانی که هر یک سهمی در معرفی هرچه بهتر موسیقی نواحی و اقوام ایران را به طرق مختلف ایفا کردند. اما جدیت و پشتکار هوشنگ جاوید در گردآوری و تحقیق و به روزآوری گونه‌های کم نظیر و بی نظیر تمامی موسیقی‌های بومی ایران زمین شاکله‌ای در نمادسازی حضور متنوع رفتارها و آیین‌های فرهنگی و هنری اجتماعی موسیقایی را به اشکال گوناگون ثبت و ضبط کرد و با حمایت‌های مرکز موسیقی حوزه هنری به‌عنوان مرکزی

مهم در حفظ و نگهداشت آثار گردآوری شده در مجموعه‌های نفیس شنیداری و مکتوب و اجرایی صحنه‌ای نقش ایفا کرد. مجموعه دوساعته «نوروز بهاری ایرانی» شامل بهاریه‌هایی است که برخی از مناطق ایران داشته و دارند. ترانه‌ها و اشعار متناسب با فصل بهار که به هر شکل مرتبط با رستاخیر بهار و فرهنگ و هنر در جوامع فارسی‌زبانان است به‌درستی در این مجموعه نفیس با کلام و بی‌کلام به همراه آنگاره‌های موسیقایی هر منطقه به‌صورت بکر و دست نخورده ثبت

و ضبط در ۱۳۹۰ انتشار یافته که خوشبختانه سال ۱۴۰۱ مجدد منتشر می‌شود. گفتنی است منابع مهمی از انواع ترانه‌ها و اشعار و ملودی‌ها از اقصی نقاط ایران درباره مفاهیم معتبر نو شدن با انگاره‌های ماه‌های فصل بهار در این مجموعه بافت می‌شود که در نوع خود جذاب و بی‌سابقه است. اصالت اینگونه فرهنگ‌ها و خرده فرهنگ‌ها از دیرباز شفاهی و شنیداری بوده و نشان از اعتباری درخور توجه دارد که تاکنون ره‌هایی از آن در ربین جوانان اقوام و نواحی ایران امروزه هم در قامتی دیگر دانش ورزانه دنبال می‌شود. موسیقی بهار و بهاریه‌ها حکایت از زنده شدن طبیعت است که با زبانی دیگر ستایشگری می‌کند ذات هستی بخش را...

در مجموعه «نوروز بهار ایرانی» می‌توانید روایت‌های عاشقانه، نقل‌ها، آیین‌های رقص، آوازی و حماسی بهاران‌ها را در کنار نوروزخوانی‌ها و ترانه‌های فصل بهار که در موسیقی ملی ایرانی هم بهاریه‌خوانی همچنان مرسوم و جاری است، بشنوید و لذت ببرید.

■ **نوروز و بهار ایرانی**

■ **گردآورنده: هوشنگ جاوید**

■ **ناشر: مرکز موسیقی حوزه هنری**

■ **سال: ۱۳۹۰، ۱۴۰۰**

عکس

نوشت

دُر حاشیه جشنواره ملی فرهنگی گلوتنی که در موزه ملی ایران برگزار شد. **گلوتنی** گونه‌ای سرپند و روسری زنان منطقه زاگرس با نوعی پارچه ابریشمی است و قدمتی ۳هزار ساله دارد. *ایرنا*

خانه‌ات سرد است؟

خورشیدی در پاکت

می‌گذارم

و برایت پست

می‌کنم

ستاره کوچکی در

کلمه‌ای بگذار

و به آسمان روان کن

بسیار تارکیم.

منوچهر آتشی

«سلام فرمانده»

باز تولید گروه آبا‌ده در دهه ۶۰

یادداشت

محسن قنبریان

کرشنس فرهنکی

دهه ۶۰ در اوج دفاع مقدس، در کنار تصنیف‌های حماسی‌ای از مثل آقای گلریز و قالب‌گیری مضامین دفاع مقدس در سبکی از نوحه‌خوانی توسط حاج صادق آهنگران، گروه سرود آبا‌ده پاسخ به یک نیاز در رفع تبعات روحی– روانی جنگ شد. آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب از کنار آن پدیده عادی نگذشتند! با اول که آن را در برنامه کودک دیدند، گفتند: «دل‌م می‌خواهد اینها را ببینم.» وقتی برای اعزام سپاهیان محمد(ص) در سفر شیراز بودند، آن گروه را از نزدیک دیدند اما به اجرای‌شان در مراسم اکتفا نکرده و گفتند: «این‌گونه فایده ندارد اینها را به دفتر اقامت من بیاورید.» به آن هم بسنده نشد و آنها به دفتر ریاست‌جمهوری در تهران هم دعوت شدند وزمینه اجرای اولین سرود با آرگ در چماران در حضور امام خمینی(ره) در عید میعت را ایشان برای آن گروه فراهم کرد. توجه ویژه ایشان به این پدیده (که آن را ظرفیت کودکان برای حال خوب جامعه می‌نامم) وقتی معنادار می‌شود که ایشان در مضمون سرود جدید آنها تصرف کردند و گفتند: «شعر و آهنگش خوب است اما حزنش زیاد است. خانواده شهدا خودشان به اندازه کافی غم و غصه دارند، شما باید کاری کنید که برای اینها تسلی خاطر باشد. جنبه‌های حماسی این سرود کم است.»

این سطح از ورود به پدیده خودجوش فرهنگی از یک شهرستان، کاشف از یک راهبرد فرهنگی در حکمرانی فرهنگی برای تلطیف فضای آن روز جامعه، تسلی بخشی و امید آفرینی در اوج تبعات طبیعی جنگ بود. اگر اثر بخشی این ظرفیت را نتویزیه کنیم، می‌توان گفت: چون نسل نوبطور طبیعی، نتایج نسل قدیم است؛ وقتی آنها را آیینه آرمان‌ها، امیدها، آرزوها و اهدافی ببینیم که دنبال کرده‌ایم، اثر تسلی بخشی، تحمل پذیری و امید آفرینی برای ما دارد.

چنانچه برعکس، اگر نسل جدید را تمثالی از شورش و سرکشی علیه هنجارهای پذیرفته پدران و مادران جامعه دیدند، ناامیدی و گله‌مندی شکل می‌گیرد. والدین امریکایی بر همین اساس نگران هنجارهای موسیقی و حواشی خواننده نوجوان جاستین بiber شدند و بیش از ۲۷۰ هزار امضا برای اخراج او جمع کردند. دوران عصر جدید هم به نمایندگی از حضار همین نکته را درباره گروه سرود رسا به زبان آوردند، بی خیال فرم و مسائل فنی، شیفته انرژی مثبت آن شدند. اگر همین مضمون را حرفه‌ای‌تر و هنری‌تریک استاد موسیقی اجرا می‌کرد چنین انرژی مثبتی نمی‌داشت. شاید یکی از علل اقبال عمومی به سرود سلام فرمانده همین نکته روانی – اجتماعی باشد. واقعاً ما خود را در آیینه فرزندانمان جست‌وجو می‌کنیم. اگر اهداف، آرمان‌ها و آرزوهای مشترک خود – که حتی با هزینه‌ها یا طولانی شدن بازه زمانی تحقیقش، مستقیم‌مان هم کرده – را به زبان هنر و ادبیات نواز فرزندان بشنویم، تسلی بخشی و انرژی بخش می‌شود. این نظریه ریشه قرآنی هم دارد! آقرآن به دهان پدران و مادران مؤمن می‌گذارد که فرزندان و نتایج خود را همه الهی دانسته و از خداوند قوالعین شدن آنها را بخواهند. (۲۴ فراق) انتخاب کلمه «قوالعین» حاوی بار مفهومی خاصی است که حال نسل قدیم را خوب می‌کند. به حسب لغت این کلمه یا جایی استعمال می‌شود که حرارت چشم بر اثر درد، خنک شود یا موجب «قرار» و آرامش چشم نگران و پریشان‌شود! (رک: تفسیرالمیزان ذیل آیه) وقتی در نسل نو، بازتولید اهداف و آرزوها و هنجارهای نسل قدیم دیده شود، برای نسل قدیم تسلی بخشی و آرامش و نشاط می‌آفریند.

چند مراقبت این ظرفیت

۱- مضمون اصلی، باور و آرمان و هنجار درصد بالاتری از جامعه باشد؛ تا مردم بیشتر خود را در آیینه آن ببینند! مضامین انتظار، عاشورا، وطن دوستی، آرمان‌های انقلاب ۵۷ (آزادی، عدالت، جمهوریت، پیشرفت، استقلال) و... چنین هستند.

۲- گریزهای احتمالی از مسائل جاری و سیاسی به مضمون اصلی، معقول و دارای مقبولیت نسبی باشد، نه شاذ و نادر و بحث‌انگیز؛ با تطبیق های محافظه‌کارانه و ایستاد!

۳- ورود حکمرانی به سرایت دادن و شیوع آن، فرهنگی باشد نه سیاسی و حاکمیتی و از بالا به پایین! تسهیل در عرضه برای تقاضای طبیعی جامعه را موجب شود نه به شکل پروپاگاندا یا تسری دادن‌های هژمونیک.

۴- در سرایت و تسری به اکتاف جامعه، آلوده کانون‌های ثروت و جناح‌های قدرت نشود؛ بر دینگی برای اغراض دیگر نشود؛ تا کالایی سیاسی و جناحی را قالب کند و مصرف تبلیغاتی و پوششی شود!

۵- استفاده ابزاری کودکان برای دنیای بزرگسالان نباشد به گونه‌ای که به هنجارها و سطح دید و تلقی کودکان آسیب بزند! در همین سال‌ها دیده‌ایم ترانه‌هایی با مضامین و حتی ملودی‌های دنیای بزرگسالان که در برخی برنامه‌های کودک از زبان بچه‌ها بازتولید می‌شود.

